

A 1

‘Mama! Help!’

Ik zit op de vloer in mijn slaapkamer en hoor mama de trap op rennen. Even later komen papa en Thym ook.

‘Het doet zeer.’ Tranen springen in mijn ogen. Zo’n pijn heb ik nog nooit gehad. Alsof ik in mijn arm gestoken ben door een insect met een vlijmscherpe angel.

‘Wat was je aan het doen, Avril?’ vraagt papa die elk plekje op mijn arm inspecteert.

Ik kan niet rustig blijven, trappel met mijn voeten. De pijn gaat verder, ik voel het nu in mijn linkerschouder. Brand!

‘Toe Avril, wat was je aan het doen?’ Weer die stem van papa. Hij zit op zijn hurken naast me en houdt me vast.

‘Au! Niks, ik pakte spulletjes uit de doos.’

‘Rustig maar, mop. Welke doos?’ Papa kijkt om zich heen. ‘Een slang misschien?’

‘Weer één?’ roept Thym. ‘Gaaf zeg, wat een slangenland. Je bent hier nergens veilig.’

Ik wijs naar de grote kartonnen verhuisdoos in de hoek van mijn slaapkamer. Daar zitten mijn boeken in. Nu weet ik het weer: ik zocht naar mijn plakboek dat nog in die verhuisdoos zit. Het boek met de foto’s die Fleur en ik maakten. Maar toen deed mijn arm geen pijn. Dat kwam pas toen ik terugliep naar het bed.

‘Papa, ik word zo duizelig. Zo ...’

‘Katrien, hou haar vast!’ Papa staat op en inspecteert de dozen.

‘Ik denk dat ik moet overgeven,’ zeg ik.

‘Hier, een lege doos,’ zegt Thym en hij zet een doos naast me neer. ‘Voor als je moet.’

‘Ze begint helemaal te zweten, Hans,’ hoor ik mama nog zeggen.

‘Potverdrie. Thym pas op! Allemachtig, kijk eens? Er zit een heel gemene spin in die doos. In de boekendoos. Een *redback spider*. Kijk, hij heeft een rood streepje op zijn rug. Katrien, pak jij een koelement uit de keuken en neem de insectenspray mee. Ongelukjes zitten hier in dozen in plaats van in een klein hoekje.’

‘En Avril?’ Mama’s stem klinkt steeds verder weg.

‘Thym, jij blijft even bij je zusje staan. Hou haar in de gaten. We hebben wel wat tijd, zo snel gaat het gif niet.’

‘Papa, je gaat dat spinnetje toch niet doodmaken, hè? Zo zielig.’ Thym kijkt ontzet en hij vervolgt: ‘Een klein rood spinnetje die zocht eens een lief vriendinnetje. En nu maak jij hem dood. Daar gaat zijn kans op liefde.’

‘Thym, hou op met die malle gein. Dit zijn gevaarlijke spinnen.’

‘Gaat Avril dood?’ vraagt Thym geschrokken.

‘Nee, mensen gaan er niet aan dood als ze tegengif krijgen. We moeten wel met je zus naar het ziekenhuis.’ Papa schuift de doos wat verder naar de muur. ‘Avril, het komt allemaal goed.’ Mama loopt de slaapkamer weer binnen. Ze legt het koelement op de zere plek en papa begint in de doos te spuiten. Thym staat er met zijn neus bovenop.

‘Oh, kijk eens hoe donker de rode plek op zijn rug wordt? Keigaaf, man. Machtig.’

‘Ja Thym, als de spin boos wordt dan kleurt de rode streep donkerder. Pas nu maar op. Hang er niet zo met je gezicht boven.’

‘Zo! Dood. Die veroorzaakt geen pijn meer! En maar hopen dat er geen eitjes ergens liggen. Kom op, naar de auto.’ Papa tilt me op en voorzichtig gaat hij met mij de trap af.

‘Zo licht als een veertje, die dochter van mij. Het komt allemaal goed, mop. Nog even en de pijn is weg.’ Papa brengt me naar de auto. Mama opent het portier. Ik word nog duizeliger ...

Als ik weer bijkom in een hoog bed op wielen krijg ik te horen dat ik een nachtje in het ziekenhuis moet blijven. Voor de zekerheid. De spin heeft behoorlijk hard gebeten, zegt de dokter, maar het antiserum werkt goed. Morgenochtend komen papa en mama mij weer ophalen. Als ik in Nederland zou zijn geweest, was Fleur vast op bezoek gekomen. Ik bedenk me ineens dat de nieuwe mobiel nog in mijn slaapkamer ligt. Nu kan ik Fleur pas morgen een bericht sturen.

F 1

Ik zit achter de computer en lees de mail van Avril.

‘Mam!’ gil ik. ‘Avril heeft in het ziekenhuis gelegen. Ze is door een *redback spider* gebeten.’

Met witte handen van de bloem loopt mam de kamer binnen. ‘Wat erg! Hoe is het nou met haar? Wat is dat eigenlijk, een red... hoe noem je dat ook alweer, Fleur?’

‘*Redback spider* mam, dat is een gevaarlijke spin. Ze is nu thuis, hoor. Ze heeft me een berichtje gestuurd. Brrr! Wat eng zeg, zo’n stomme spin. Getver. Arme Avril.’

‘Ga haar dan maar gauw antwoorden. Zo’n spin zal wel gif hebben en Avril heeft dan in het ziekenhuis misschien wel antigif gekregen. Nou ja, gelukkig dat het nu weer goed gaat,’ zegt mama, terwijl ze naar de keuken terugloopt.

Ik draai me weer om naar de computer en probeer eerst die spin te googlen. Oei, ik zie meer gevaarlijke spinnen die in Australië voorkomen. Er is ook een plaatje bij van de *funnelweb spider*. Die ziet er heel harig en gevaarlijk uit. Dat Avril tussen deze dieren kan leven. Jak, en dan heb je natuurlijk in het water nog de krokodillen en de haaien. Ik vind het eigenlijk heel knap van Avril, maar ja, ze heeft geen keus. Gauw schrijf ik:

‘Hoi, hoi,

Arme jij! Deed het erg veel pijn? Door jou ben ik nu ook bang voor spinnen. Nederlandse spinnen stellen niks voor als je die

Australische griezels ziet. Ik zag net ook een plaatje van een zogenaamde *funnelweb spider*. Heb je die al gezien? Getsie, die ziet er hartstikke eng uit. Niet te geloven dat zoiets je slaapkamer insluit. Ik zou er nachtmerries van krijgen. Ben je echt flauw gevallen? Helemaal weg? Hoe voelde dat? Ik ben nog nooit flauwgevallen. Mam zegt dat je spieren dan ook allemaal slap worden. Is dat zo?

Nou, je weet wel gelijk hoe een Australisch ziekenhuis eruitziet. Kon je de dokters en zusters verstaan?

Weet je Avril, ik vraag me af of er echt geen manier is om elkaar te gaan zien.

Zou jij door mijn ouders geadopteerd willen worden? Of misschien willen jouw ouders mij wel adopteren?

Ik heb gegoogled en toen vond ik dit:

Wanneer kom ik in aanmerking voor adoptie van een Nederlands kind?

Om in aanmerking te komen voor adoptie van een Nederlands kind moet u aan een aantal voorwaarden voldoen.

- Adoptie is alleen maar mogelijk als het in het belang van het kind is.

- Het kind heeft niets meer te verwachten van zijn oorspronkelijke ouder(s). Dat bepaalt de rechter.

- De adoptieouders mogen niet de grootouders van het kind zijn.

- De adoptieouders moeten ten minste achttien jaar ouder zijn dan het kind.

- Geen van de juridische ouders spreekt het adoptieverzoek tegen.

- Het is noodzakelijk dat het kind op de dag van het verzoek minderjarig is. Als het kind twaalf jaar of ouder is, moet het zelf geen bezwaar hebben tegen de adoptie.

Wat denk je, hebben we een kans? Dan zouden we bijna echt tweelingen zijn.

Hoe gek zijn we om ze zover te krijgen, Vril? Help eens nadenken wat we kunnen doen. We MOETEN een oplossing vinden. Ik geloof dat het best mogelijk is dat jij of ik geadopteerd gaat worden. Denk je trouwens dat onze moeders over een kerstvakantie aan het praten zijn? Even nadenken, wat zei mam vanmorgen alweer? O ja, ze stond in de keuken met pap te praten en toen ik de deur opendeed, hoorde ik dat mam hem vroeg of het met kerst mogelijk zou zijn.’

Ik sluit af met een smiley die zijn vuist in de hoogte steekt.

Want, één ding is zeker: ooit zullen we elkaar zien. Dat weet ik zeker! Zeker en vast (dat zeggen de Belgen en dat vind ik zo leuk klinken).